

Fhv. Gaardejer *L. Jørgensen*, Gjevnø, samt
Direktør for Statens statistiske Bureau *Michael Koefoed*.

Sekretærforretningerne ved Kommissionen overdroges Fuldmægtig *G. Giødesen*
og Assistent i Ministeriet for offentlige Arbejder *A. Colding*.

Med Hensyn til Kommissionens Nedsættelse og dens Opgave fremsættes følgende Oplysninger:

Det af Regeringen i Rigsdagssamlingen 1907—08 forelagte Forslag til Lov om nye Jernbaneanlæg m. v. indeholdt i Afsnit C. nærmere Regler, hvorefter Udgifterne ved Anlæg af paagældende Baner skulde søges dækkede gennem den ved Jernbaneanlægene skabte Grundværdistigning, idet en Andel af denne foresloges tillagt dem, der havde tilvejebragt Anlægskapitalen, altsaa Statskassen, vedkommende Kommune og private Bidragydere.

Som udtalt i de Lovforslaget ledsagende Bemærkninger blev det anset for naturligt, at Baneanlægets Andel i Værdistigningen kom Anlægget til gode, saasomt Værdistigningen skønnedes at foreligge, hvorfor der foresloges den Ordning, at det, naar en Bané var aabnet for Drift, straks skulde fastslaaes, hvor stor en Grundværdistigning Banen havde tilført vedkommende Ejendom, hvorefter en Andel af denne Værdistigning skulde indbetales til Baneanlægget eller i Mangel af kontant Betaling forrentes og afdrages paa nærmere angiven Maade.

Ifølge Regeringsforslaget skulde der af den ved Baneanlægene foraarsagede Værdistigning udredes en Værdistigningskat, hvis Værdistigningen udgjorde over 10 pCt. af Ejendommens Værdi, beregnet uden Hensyn til den ved Jernbaneanlægget indtraadte Værdiforøgelse; det var Tanken at lade mindre Værdistigning end 10 pCt. ude af Betragtning, saafremt den ikke androg mindst 10.000 Kr.

Værdistigningen forudsattes fastsat af en i dette Øjemed for hvert Baneanlæg nedsat særlig Kommission, i hvilken Staten, Amtskommunen og vedkommende Købstad eller Sognekommune vare repræsenterede.

Af den af Kommissionen efter nærmere derom foreskrevne Regler udfundne Værdistigning forudsattes Halvdelen af, hvad Værdistigningen udgjorde over 10 pCt. af Ejendommens Værdi, bortset fra Jernbaneanlægget, eller over 10.000 Kr., afgivet til Jernbaneanlægget.

Saaframt Ejeren maatte ønske ikke at indbetale kontant den Ejendommen paalagte Værdistigningskat, kunde denne efter Lovforslaget hvile paa Ejendommen med Fortrinsret som for kongelige Skatter samt med Panteret forud for alle privatretlige Behæftelser, dog at Skatten i saa Fald blev at forrente og afdrage med en aarlig Ydelse af $4\frac{1}{2}$ pCt. af det oprindelige Beløb, hvoraf $3\frac{1}{2}$ pCt. af det til enhver Tid skyldige Beløb skulde beregnes som Rente og Resten som Afdrag. Under Hensyn til, at Værdistigningskatten kunde virke trykkende, naar den skulde udredes, forinden nogen Del af Værdistigningen var realiseret, foresloges det, at Ejeren kunde forlange Henstand med at svare den aarlige Ydelse, indtil Salg af Ejendommen eller en Parcel deraf fandt Sted, imod at svare $4\frac{1}{2}$ pCt. aarlig Rente og Rentes Rente af den ikke betalte aarlige Ydelse; ved denne sidste Betingelse tilsigtedes det dels at forhindre, at Ejeren blev gunstigere stillet ved Benyttelse af Henstand, dels at opfordre til kontant Indbetaling.